

## ЧЕТВЪРТА ГЛАВА.

ЗАПИРАНЕ ТО НА ЮАННА ХУСА, НЕГОВОТО ТУРГАНЕ ВЪ ТЪМНИЦѢ И ИСПЫТАНИЕ.

Слѣдъ 14 дни на 28 Ноемврій, Хусъ былъ повыканъ на сждъ сутрина та отъ Аугсбурекый епископъ и отъ Триестскый тѣ, както и отъ рыцаря, Хансъ отъ Бодманъ и отъ Констанекый градоначалникъ, Хенрихъ отъ Улмъ, прѣдъ събранны ты кардиналы. Той, който съ благодареніе желаше това, да бжде повыканъ прѣдъ цѣлносъбранный съборъ, отговорилъ на тѣзи посланници: «Азъ не додохъ тука, за да ся расправѣ тайно съ Папата, и съ неговы ты кардиналы, нѣ да ся бранѣ прѣдъ цѣлый тѣ съборъ. Но защото го Вые изисквате отъ мене, то искамъ тойзи чясъ да излѣзѣ прѣдъ кардиналы ты. Моя Господъ Иисусъ Христосъ ще ми даде силѣ, по-напрѣдъ да ся откажѣ за неговѣ тѣ честь отъ живота си, отъ колкото отъ истинность тѣ на Св-то писаніе.

Епископи тѣ скрыли както въ собствены ты си, тѣй и въ съсѣдны ты кѣщи солдаты, които очяквали заповѣдъ та имъ. Хусъ, комуто сичкото това было неизвѣстно, възсѣднѣлъ малкыя си конь, когото былъ зель съ себе си, и послѣдувалъ, придружень отъ пріятеля си отъ Хлумъ, епископи тѣ за въ папскыя палатъ. Когато пристигнѣлъ тука, поздравилъ кардинали тѣ и гы попыталъ, какво желажѣтъ. Тѣ отговорили: «Любезный Хусе, не сме чюли много заради тебѣ, което, ако е тѣй